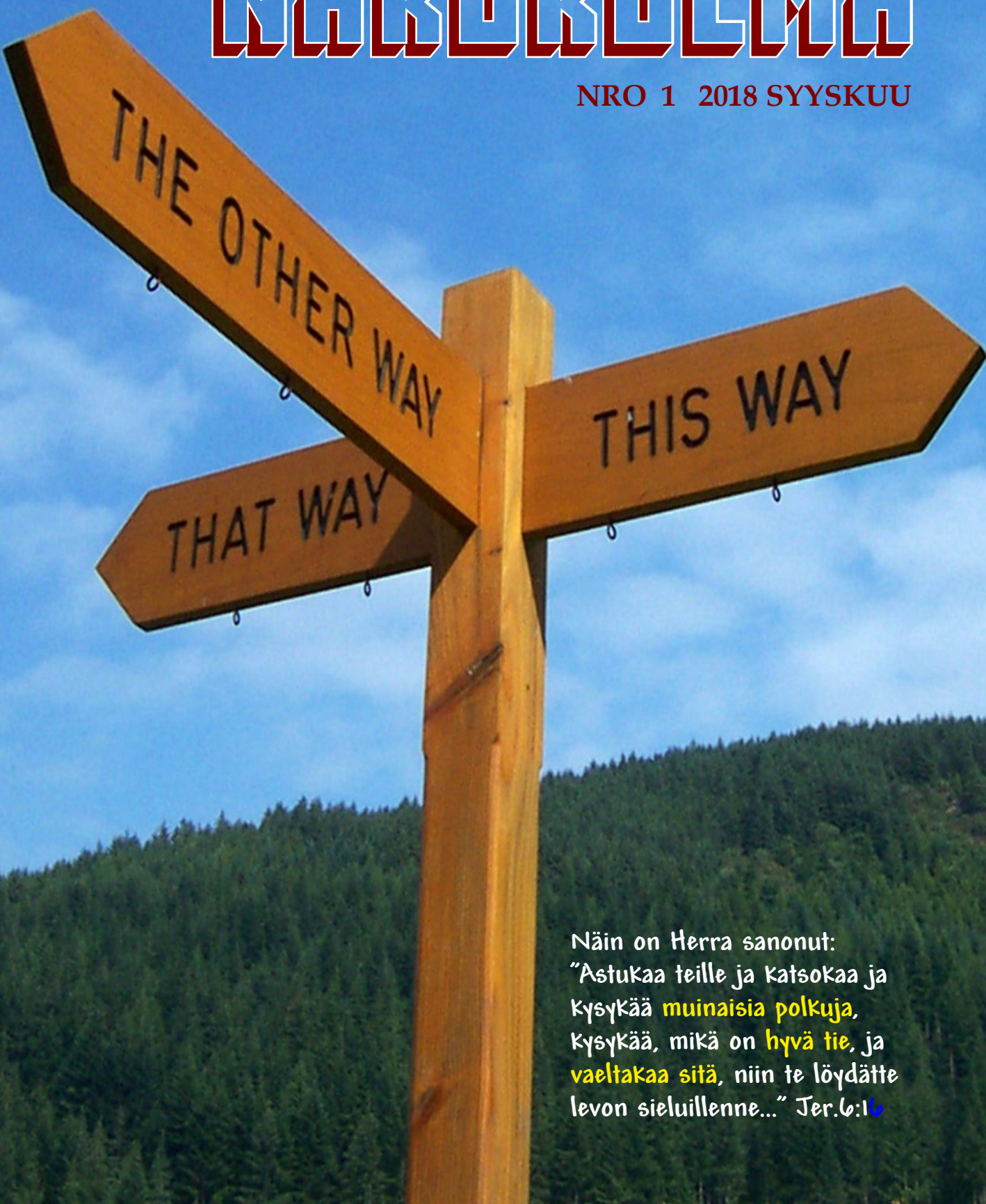

NÄKÖKULMA

NRO 1 2018 SYYSKUU

Näin on Herra sanonut:
"Astukaa teille ja katsokaa ja
kysykää **muinaisia polkuja**,
kysykää, mikä on **hyvä tie**, ja
vaeltakaa sitä, niin te löydätte
levon sieluillenne..." Jer.6:16

Pääkirjoitus

“Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi, perheenisännän kaltainen, joka tuo aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa”, Matt.13:52.

Minua vanhempi sisareni kiinnostui sukututkimuksesta jo useita vuosia sitten. Sairastuttuaan vaikeaan muistisairauteen hänen työtään on jatkanut tyttäreni Laura. Nykyisten apuvälineiden, dna -tutkimuksen ja netin avulla se on verrattomasti nopeampaa ja helpompaa kuin sisareni aloittaessa. Matkan varrella on käynyt selville, että suoranaisiin esi-isiini kuuluu pappeja monista pappissuvuista: Frosterus, Palander, Roos, Hoffren, Forsander, Wallenius, Raumensis, jne. Sukupolvien saatossa monella suomalaisella on samoja esi-isiä. Mielenkiintoisena yksityiskohtana kävi ilmi, että yksi esi-isä, Michael Iwari Heikinpoika opiskeli Wittenbergissä Lutherin opissa. Esi-isä Elias Johannis Roosin veljenpoika, myös pappi, avioitui Anna-Margaretan (os. Haveman) kanssa, joka on suoraan Martti Lutherin suvusta.

Tämä on johdanto siihen mihin tähtään. Menneiden sukupolvien ihmiset elivät ja uskoivat perimmältään samoin kuin mekin. Samat perusasiat ovat aina olleet jokaisen sukupolven osana. Mitä suuremmassa määrin mennyt on osa nykyisyyttä ja tulevaisuutta. Näin on myös kristillisen uskon laita. Kun tänä aikana uskovia kehoitetaan etsimään “uutta”, Jumalan suoraa ilmoitusta, Pyhän Hengen läsnäoloa, ym. sanan ulkopuolista kokemusta ja tuntemusta, on tärkeää tiedostaa mitä meitä ennen eläneet näistä asioista ovat ajatelleet.

Heidän sanantuntemuksensa ja Kristuksen evankeliumin opetuksensa on usein erittäin kirjasta, lohduttavaa ja edelleen ajankohtaista. Juuri näin Pyhä Henki toimii. Me emme ole jotakin

irralista ja erityistä, erossa menneistä sukupolvista ja heidän uskostaan, me emme ole saaneet “toista evankeliumia”, vaan opiskelemme samaa sanaa kuten hekin aikanaan. Elämme samassa maailmassa, jossa he aikanaan vaikuttivat vaikka yhteiskunnalliset kulissit ajan myötä vaihtuvat teknisen kehityksen myötä.

Ylläolevan sanankohdan mukaan Näkökulma - julkaisu tuo esille nykypäivän kristillisyyttä, siinä vaikuttavia harhoja, raamatunopetusta ja menneiden sukupolvien hengellistä viisautta. Kristillisen uskon perusteissa ei ole mitään sellaista uutta, jota esi-isämme eivät jo olisi tunteneet. Jeesus ei aseta “uutta ja vanhaa” vastakohdiksi. Hän haluaa painottaa, että “uusi” ei ole varsinaisesti uutta ilman “vanhaa”. Uuden liiton esikuvat ovat jo Vanhassa liitossa.

Jumalan sana on uutta sille joka kohtaa sen ensi kerran. Jo vuosia uskossa olleelle “vanha” evankeliumi, on edelleen kuin uutta. “Uusi” vain vahvistaa “vanhaa” ja koettua. Se on päivittäistä ja hetkittäistä ravintoa, josta Jumalan lahjoittama usko ammentaa.

John Gill (1697-1771) sanoo selitysteoksessaan mm.: “'Uutta ja vanhaa', ei niin, että evankeliumi olisi uutta ja laki vanhaa, laki ei ole vanhaa eikä evankeliumi uutta, evankeliumi on paljon vanhempi kuin laki, se oli Jumalan piilossa, mutta päätetty jo ennen maailman luomista meidän kirkkauteksemme...”

Hyvää ja siunattua syksyn alkua!

Juhani Aitomaa

NÄKÖKULMA

www.nakokulma.info

SISÄLLYSLUETTELO

2 Pääkirjoitus	12 Tie vapauteen
4 Sureeko Suomi Jumalan mielen mukaan?	15 Korven kaikuja
6 NAR -apostoli Bill Johnsonin sudenkuoppa	16 Trump profetiat - ote kirjasta
7 Kalliit hunajan pisarat Kristuksesta	17 Katsaus maailmaan
8 Qumran ja kirjakääröt	-Kristittyjen vainot
9 Kristus -juhla Laukaalla 4-5.8.18	-Israel ja Lähi-itä
10 Uskonpuhdistuksen merkkivuoden "uusi valo"?	-Väärät opit ja harhat
	19 Kuin Nooan arkissa...

NÄKÖKULMA 1 2018 (4) ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokulma@nakokulma.info

Tilaukset: tilaus@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 1 vuosi (6 nroa) 26,50 eur
Digitaalinen julkaisu ladataan netistä, 3,50 eur/nro

Tilinumero: FI53 5228 0320 0999 35

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evangeliumikoulun
(Evangeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831
Hyvinkää, sposti evank@evank.org)
yhteistyöverkostoa.

Lehti ilmestyy myös digitaalisena ja on ladattavissa
ISSUU julkaisualustalta. H. 3,50 e/nro. Lehden
ilmestymisestä ilmoitetaan tilaajille sähköpostitse
ja netissä www.kristitynfoorumi.fi sekä
www.nakokulma.info sivustoilla.

Voimme myös lähettää pdf -version meille
ilmoitettuun spostiin maksun (3,50eur/nro)
saavuttua lehden tilille (tilinro vasemmalla).

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokulma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata
erikseen hintaan 4,00 eur +postim (toimitus jos
varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.

Sureeko Suomi Jumalan mielen mukaan?

Ote kirjasta: Sureeko Suomi Jumalan mielen mukaan - muutamia Raamatun kysymyksiä nykyisiin oloihin, M. Rosendal, 1891

"Miksis peität kasvos ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme?"¹ Ps.44:25.

Kerran kuulin lapsena kerrottavan J. W. Snellmanin vastanneen eräälle sanomalehtimiehelle, joka kerskaton oli sanellut niitä näitä isänmaamme "luonnollisista oikeuksista". Hän kirjoitti: "niin, luonnollisia kyllä ajattelemtoman mielestä; härkä, joka käypi lihavalla apilalaitumella ei ensinkään ihmettele, miten tuo oivallinen apila kasvaa." Itse asiaa en silloin ymmärtänyt vaan muistan, että ajattelin: "härkä ei tiedä mitään Jumalasta, joka kasvun antaa." Tämä muisto lapsuudenajan onnellisilta päiviltä johtui äsken mieleeni, ajatellessani isänmaani nykyistä asemaa ja sovittaessani siihen psalmistan sanat: "älkäätk olko niinkuin orhiit ja muulit, joilla ei ymmärrystä ole, joille pitää suitset ja ohjat suuhun pantaman, ellei he lähene sinua."

Niin, siinä juuri on onnettomuutemme, että unohdamme Herran. Kun meidän hyvin käy, pidämme Hänen suuria armon lahjojaan ihan "luonnollisina". Me unohdamme, että Herra, joka antoi, on myös oikeutettu ottamaan lahjansa meiltä pois. Vaan armollinen on Hän meitä kohtaan silloinkin, kun Hän pakottaa meitä toisin ajattelemaan. Nykyinen hetki on tuommoinen Herran pakottamisen hetki. Tunnustaako Suomi sen siksi, tunteeko se etsikköaikansa? Kuuluuko huokaus "miksis peität kasvos ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme" päivän touhinasta ja yön hiljaisuudesta kansalaistemme sydämmistä? ...

Kevytmielisinkin luopuu hetkeksi aiotuista huveistaan kun vaara uhkaa hänen kotiansa. Kiittämätönkin lapsi käy alakuloiseksi nähdessään äitinsä surevan. Se on maailman katsantotapaa, Herran Henki tähtää syvempään, paljon syvempään! ... Ken herää sitä näkemään ja ken on altis

käsittämään sen tarkoitusta? Kaikkialla kuuluu huolestuttavia sanomia Suomen tulevaisuudesta: ken huomaa, että niiden takana on pyhä Jumala? Ei se, joka puhuu vain ihmisjärjen laatiman valtioviisauden vaatimuksista, eikä sekään, joka ikäänkuin halusta laskee suustansa jos kuinka liioteltuja sanoja Suomen vaikeasta asemasta.

Päivä päivältä näemme yhä selvemmin, että ihmisjärki on kykenemätön auttamaan. Ylhäältä täytyy meidän viisautta saada, sitä viisautta, jota Herra vuodattaa nöyriin, särjettyihin sydämiin. Hyvä lapsi toivoo viimeiseen asti rakkaan äitinsä tautivuoteen ääressä. Ja mihin joutuu tuo nimekristittyjen kerskaava, suuri usko, joka muka ei milloinkaan horju, kun Herran vanhurskaus yön pimeässä puhuu Siinain kieltä? Oi, miten kaikki inhimillinen taito ja voima tässä paljastaa mitättömyytensä, kurjuutensa! Ja kuitenkin: kuinka hitaat olemme siitä luopumaan, miten harvat huokaavat oikeassa mielessä Herran puoleen: "miksis peität kasvos ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme?"

Mutta vaikka turmelus on suuri, julki jumalattomuus voimallinen ja luulousko yleinen, niin kuuluu kuitenkin nyt, kun Herra meiltä armonsa kasvot salaa, monen suomalaisen sydäimestä oikea, Pyhän Hengen opettama huokaus Suomen puolesta. Se etsii, tuo huokaus, kaupunkien hulinästä tietä Hänen luoksensa, joka on murheellisten lohduttaja, hengellisesti vaivaisten lääkäri. Se nousee erämaan mökeistä Hänen, iankaikkisen Armahtajan puoleen! Ajan turmeluksen uhallakaan ei ole vielä unohtunut se valtioviisaus, jonka nimi on rukous. Meidän uskollisuutemme ei ole sitä varjellut, vaan Herran käsittämätön armo. Siitä kiittäkäämme ja ylistäkäämme Hänen suurta nimeään!

Vaan ei kaikki kiitos Hänelle kelpaa. Tämä totuus on muistettava etenkin nyt kun Hän meitä synnistä nuhtelee ja rankaisee. Kiitoksemme ei saa muuta tarkoittaa kuin Hänen kunniaansa. Kaikki luultu hyvyttemme, salaisinkin ajatus, että meillä muka

¹ Miksi peität kasvosi, unhotat meidän kurjuutemme ja ahdistuksemme? Raamattu 1938

on jotain omaa, johon Hän voisi mieltä ja jonka tähden Hän tahtois meitä armahtaa, kaikki sellainen on Hänelle kauhistus. Meidän täytyy noiden valheellisten luulojemme hämärästä astua valkeuteen Hänen kasvojensa eteen, sinne, missä jumalallinen totuus yksin on tuomarina. Jos niin teemme, jos Raamatun valossa tilaamme tarkastamme: totisesti, emme silloin ole alttiit hyveistämme kerskaton puhumaan. Me kysymme silloin hämmästyksellä itsekukin: mikä on minun osuuteni kansani turmeluksessa, kuinka raskaana painaa minunkin syntieni tähden Jumalan viha isänmaatani?

Syyllisiä Jumalan edessä eivät ole ainoastaan johtavat henkilöt, jotka suuremmassa määrässä kuin muut ovat olleet määräämässä yleistä katsantotapaa ja kansan kehitystä, vaan vähäpätöisimmätkin kansalaiset. Tässä on kyllä muistettava Raamatun sana: "jolle paljo annettu on, häneltä paljo vaaditaan."¹ Älköön kukaan kuitenkaan sen turviin paeten ajatelko: vastatkoot johtajat, minä sain vähän, ei Jumala minua, vähäpätöistä, tilille vaadi kun Hän Suomea rankaisee. Joka Pyhän Hengen valossa tutkii velvollisuuksiaan isänmaata kohtaan, hän tunnustaa haikein sydämin lausuneensa monta sanaa, tehneensä monta tekoa, jotka ovat olleet arvaamattomaksi vahingoksi. Siten hänkin on kartuttanut tuota yleistä turmelusta, jota hän kaikkialla näkee.

Synneillään on jokainen, miten pieni hän sitten onkaan, lisännyt tuota yleistä syntivelkaa. Se painaa raskaana vanhurskaan Jumalan vaa'alla, josta Hän nyt vaatii meitä tilille. Joka Herran armosta pääsee tähän suuntaan ajattelemaan, hänen sydäimestään nousee taivasta kohti huokaus: "miksis peität kasvot, ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme." Mitä enemmän hän on tähän katsantotapaan perehtynyt, sitä puhtaampana ja Pyhän Hengen kuljetukseen tyytyväisempänä hän etsii Herran armoa silloinkin, kun synkät pilvet sen salaavat.

Semmoinen rukoilija tietää, että "kaikki Herran tiet ovat armo ja totuus niille, jotka häntä pelkäävät"², siis kurituksen ja rangaistuksenkin lihaa ja verta

masentava tie. Ja kun hän ajattelee kansansa menneitä vaiheita, kirkastuu hänelle kirkastumistaan muiden kera tämäkin pyhän Raamatun todistus: "jos te kurituksen kärsitte, niin Jumala taritsee teille itsensä niinkuin lapsillensa"³, sillä tällä tiellähän esi-isätkin voittivat. Mutta tämä valtioviisaus on luulousskolle käsittämätön salaisuus ja sentähden se joutuu häpeään ainakin koetuksen hetkinä.

Hän, jonka armosta Suomessa vielä kuuluu katuvaisten syntisten huokaus näinäkin synkkinä aikoina, on voimallinen herättämään julki jumalattomatkin synnin unesta rukoilemaan apua isänmaallemme ja sen kansalle. Olkoon tämä lohdutuksemme kun valitamme, että huokaus Herran puoleen ei kuulu kuin sieltä täältä vain! Vuodata, armon Jumala, Suomen asukkaisiin se rukouksen henki, joka totuudessa rukoilee "miksis peität kasvot ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme!" "Minä olen vihassani vähäksi silmänräpäykseksi minun kasvoni kätkenyt sinulta; mutta minä tahdon armahtaa sinua ijankaikkisessa armossa, sanoo Herra, sinun lunastajas."⁴

¹ Luuk.12:48, ...Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan..., Raamattu 1938

² Ps.25:10, Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa..., Raamattu 1938

³ Hep.12:7, Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?, Raamattu 1938

⁴ Jes.54:8, Ylitsevuotavassa vihassani minä peitin sinulta kasvoni silmänräpäykseksi, mutta minä armahdan sinut iankaikkisella armolla, sanoo Herra, sinun lunastajasi, Raamattu 1938

NAR -"apostoli" Bill Johnsonin sudenkuoppa

ennen kuin tämän alkoholi- ja naissekoilut tulivat julki.

Pivec kirjoittaa lukeneensa Johnsonin kirjaa "Unveiling Heaven's Agenda". Kirjan 8 luku on otsikoitu "Red-Letter Revival" (viittaus Raamattuihin, joissa Jeesuksen sanat esitetään korostetusti punaisella värillä). Johnson opettaa, että Jeesus antoi meille mallin jota tulisi seurata: Hänen sanojaan, elämänsä ja toimintaansa. Jeesuksen päätehtävä oli paljastaa meille Isä Jumala tekemällä sitä

Holly Pivec on huomiota saaneen kirjan "A New Apostolic Reformation? - A biblical response to a worldwide movement" (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus? - raamatullinen vastaus maailmanlaajuiselle liikkeelle) kirjoittaja yhdessä R Douglas Geivettin kanssa. Pivec ylläpitää spiritoerror.org -sivustoa netissä. Kirjassa käydään läpi Uuden Apostolisen Uskonpuhdistus -liikkeen epäraamatullisia väitteitä ja tavoitteita. Samaa liikettä käsitellään myös Näkökulma -julkaisussa 2 "Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus - New Apostolic Reformation (NAR) superapostolit".¹ On ikävää, että suomalaiset suuremmat kristilliset kustantajat yleensä karttavat tämänkaltaisen kirjallisuuden toimittamista suomenkielelle ja muutoinkin ovat hyvin hiljaa väärin laajalle levinneiden oppien suhteen.

Artikkelissa "The hidden pitfall of Bill Johnson's 'Red-Letter Revival' (Bill Johnsonin red-letter -herätyksen piilotettu sudenkuoppa) Pivec kirjoittaa meilläkin tunnetun amerikkalaisen megaseurakuntaliikkeen johtajan Bill Johnsonin näkemyksistä. Johnson johtaa NAR -liikkeeseen keskeisesti kuuluvaa Bethel -seurakuntaa. Bethelin ylistysmusiikkibändien kautta sen sanoma on levinnyt etenkin nuorison keskuuteen. Johnsonin kirjoja suomeksi ovat kustantaneet Kuva ja Sana, TV7 kustannus ja Liekkikustannus Oy. Johnson oli myös yhtenä NAR -johtajana siunaamassa suureksi Jumalan mieheksi julistettua harhaopettaja Todd Bentleyä (ns. Lakelandin "herätys" 2008) vähän

mitä Hän näki Isän tekvän. Siten myös meidän päätehtävämme olisi tehdä vain sitä mitä me näemme Isän tekvän. Meidän tulisi kysyä itseltämme "mitä Isä nyt tekee" tai tekisi?

Pivec kirjoittaa: "Joillekin Johnsonin kehoitus - nähdä mitä Isä tekee ja tehdä itse samoin - saattaa tuntua raamatulliselta, elähdyttävältä ja jopa vallankumoukselliselta. Vaikka se saattaa vaikuttaa ylevältä tavoitteelta, se pitää sisällään vaarallisen sudenkuopan, johon hyvääkin tarkoittavat kristityt voivat pudota." Pivec ottaa esille Johnsonin ohjeita kuinka me voimme ottaa selvän siitä mitä Isä nyt tekee. Ensimmäinen tapa on kuulla Isää, kuten Jeesus teki. "Jeesus kuuli suoraan Isältä mitä Hän halusi Jeesuksen tekvän erityisessä tilanteessa." Johnsonin mukaan mekin voimme kuulla Jumalan äänen kun Hän puhuu meille monin tavoin suoraan (erillään ja ohi Raamatun).

Toiseksi Johnson esittää, että "Jeesus ei aina näyttänyt tietävän mitä tehdä seuraavaksi, mutta Hän sai suuntaa nähdessään uskon toisessa ihmisessä." Tästä esimerkkinä Johnson pitää kertomusta jossa Jeesus paransi sadanpäämiehen palvelijan, Matt.8:13. Johnson antaa ymmärtää, että Jeesus paransi koska Hän sai viitteen siitä, että sadanpäämiehen oma usko oli riittävä. Kirjan mukaan mekin voimme nähdä Pyhän Hengen toimivan toisessa ihmisessä ja saada siitä vihjeitä mitä meidän tulisi tehdä. Kolmas tapa on käyttää "omaa uskoamme", omaa käsitystämme siitä mitä Jumala sanassaan ilmoittaa.

¹ <https://nakokulma.info/nakokulma2.pdf>

Jumalan Sanan mainitseminen kuulostaa ihan oikealta mutta mitä Johnson tällä tarkoittaa? Hän ohjaa meitä uskomaan oman mieleemme tuntemuksiin siitä, mitä Jumala nyt mahdollisesti tekisi ja kuinka "oma uskomme" voisi ohjata samaan suuntaan. Johnsonin väite, ettei Jeesus aina tiennyt ja oli siksi ikään kuin ihmisistä riippuvainen, on raamatunvastainen väite. Johannes 2:24 sanoo, että "...Jeesus tunsi kaikki..." samoin kohdat esim. Luuk.5:22, 9:47, Joh.5:6, 6:61,64, 18:4 viittaavat samaan. Apt.3:16 mukaan meillä ei ole "omaa uskoa" vaan usko, jonka Jeesus vaikuttaa. Usko on lahja Jumalalta, ei oma kyky uskoa.

Pivec jatkaa: "Koskien Johnsonin ehdotuksia, esille voitaisiin ottaa monia seikkoja. Yksi on, että Jeesuksella, Jumalan Pojalla oli ainutlaatuinen suhde Isään. Tätä suhdetta ei sellaisenaan voi siirtää meille. Varsinainen sudenkuoppa on kuitenkin siinä Johnsonin opetuksessa, että uskovien tulisi säännönmukaisesti etsiä ohjausta Kirjoitusten ulkopuolelta, omista ja muiden henkilökohtaisista tuntemuksista pikemmin kuin Jumalan sanasta." Pivecin huomioon voitaisiin lisätä se, että Jeesus ei ollut vain ihminen vaan samalla kertaa myös Jumala. Johnsonin tapa ajatella johtaa monin tavoin myös ihmisen jumalallistamiseen, jolloin meidät nähdään Kristuksen kaltaisina toimijoina ja aukto-riteetteina tässä ajassa NAR -opin mukaan.

Pivec: "Se, mitä me pidämme 'suoraan' Jumalalta saatuna ilmoituksena ja ohjauksena tuntemustemme kautta, on epäluotettavaa ja pahimmillaan vahingoksi meille ja muille. Niiden elämä, jotka seuraavat omia mielikuviaan ja kuvitelmiaan, on sekaannusta ja kaaosta. Raamattu varoittaa tästä itsepetoksesta useissa kohdin (Jer.17:9, Snl.14:12, jne.)... Johnson johtaa harhaan selvästi ja luotettavasta Sanasta, kehottaessaan etsimään ohjausta subjektiivisista tuntemuksista."

Pivec viittaa jo VT:ssa esille tulevaan periaatteeseen sanan merkityksestä ottamalla esille Jes.8:20: "Pysykää laissa ja todistuksessa!" Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole." Jo Jesajan aikaan ohjausta etsittiin okkulttisista lähteistä (j.19). VT profeettoineen ja UT apostoleineen korostavat kirjoitetun Jumalan sanan merkitystä kaikessa Jumalan ja Hänen tahtonsa tuntemisessa. "Ehdottamalla, että ihmisten tulisi kysyä 'mitä Isä tekee', Johnson ohjaa Raamatun sijasta tarkailemaan ja seuraamaan omia subjektiivisia aavisteluja. Se johtaa vaaralliselle polulle", päättää Pivec.

Samanmieliset Benny Hinn (vas) ja Bill Johnson

KALLIIT HUNAJAN PISARAT KALLIOSTA KRISTUKSESTA eli Lyhykäinen varoitussana kaikille Pyhille ja syntisille. Kirj. TUOMAS WILCOCKS. Vuonna 1757 se käännettiin saksaksi, Vuonna 1764 tuomiokapitulin notaari Abraham Frosterus käänsi sen ruotsiksi, varustaen sen selityksillä. Suomennos v. 1779.

Pyri pyhyteen... mutta älä tee siitä Kristusta, jonka kautta toivoisit tulevasi autuaaksi. Jos sinä sen teet, pitää tekosi jälleen, tavalla tai toisella, tyhjiin raueta. Kristuksen määrättömän sovintotyön, eikä sinun pyhyytesi, pitää Jumalan edessä olla sinun vanhurskautesi; muutoin on tuli sen kuluttava, niinkuin heinän ja oljen, kun Herra Pyhältä Istuimeltansa osottautuu sinulle hirmuiseksi. Silloin vasta on tämä yksinänsä luettava oikeaksi jumalanpalvelukseksi ja uskoksi, nimittäin:

- 1) Että rakennat kaikki yksinään ja ainoastaan tuolle ijankaikkiselle Jumalan rakkauden ja armon kalliolle Kristukselle;
- 2) että elät alituudessa Kristuksen ijankaikkisen vanhurskauden ja ansion katselemisessa, sillä se pyhittää sydäntä, jota paitse sydän pysyy lihallisena;
- 3) että tässä Kristuksen katselemisessä näet syntisi koko iljettäväisyydessänsä ja kuitenkin uskot, että ne ovat anteeksi annetut ja sentähden jälleen tyhjäksi tehdyt;
- 4) että samassa katselemisessa rukoulet, kuulet Jumalan sanaa, jne., tuntien oman saastaisen olentosi ja kaikkien töittesi vajavaisuuden, joita heikkoja töitä Jumala kuitenkin armosta hyväksyy;
- 5) että tässä katselemisessa poljet kaiken oman kerskautesi, oman vanhurskautesi ja etusi iljettävinä kappaleina jalkaisi alle;
- 6) että suuresti pyrit siihen, että lakkaamatta löytyisit Kristuksen vanhurskaudessa;
- 7) että sydämeestäsi iloitset siitä, että sinun omavanhurskautesi kukistetaan ja että kaikki sinun etusi peräti mitättömiksi tehdään niin, että Kristus, Wälimiehenä Istuimellansa (nimittäin sydämeestäsi), yksinänsä tulisi koroitetuksi, ja
- 8) että murehdit kaikista hyvistä töistäsi, niin kiitettäviä kuin ne ollakin voivat, joita sinä et ole tehnyt Kristuksen rakkauden katselemisessa ja tuntemisessa. Sillä kaikki jumalanpalvelus, paitsi Kristuksen verellä pirskotettua omaatuntoa, on kuollut työ. (Hebr. 9: 14; vertaa 10: 22).

Qumran ja kirjakääröt

Ketkä kirjoittivat Kuolleen meren kirjakääröt ja mikä oli Qumran?

Jo usean vuosikymmenen ajan tutkijat, historioitsijat ja arkeologit ovat kiistelleet asiasta. Toisten mukaan Qumran oli juutalaisen erillisen uskonlahkon, essealaisten pääpaikka ja he olivat kirjoittajia. Toiset taas katsovat Qumranin olleen linnoitus, jonne vietiin Jerusalemin temppelin kirjasto turvaan juuri ennen roomalaisten piiritystä ja hyökkäystä. Eräät taas uskovat Qumranin toimineen tärkeänä saviastioiden valmistuspaikkana, jonne roomalaisia paenneet pakolaiset piilottivat kääröt.

Useimmat tutkijat kallistuvat essealaisten puolelle. Harvardin yliopiston heprean ja muiden itämaisten kielten professori Frank Mooren mukaan essealaiset perustivat Qumraniin askeettisen luostariyhteisön ja he myös laativat kirjoitukset. Hänen mukaansa essealaisten lahko muodostui ja sitä johdettiin saadokilaisten pappien toimesta. Mooren mukaan saadokilaisten pappien ryhmä pakeni uuden pappisluokan vainoa erämaahan toisella vuosisadalla eKr ja rakensi sinne oman yhteisönsä. Heidän kirjoituksensa kuvaavat toivoa heidät syrjäyttäneen papiston tuomiosta ja kuinka he Jumalan valittuina lopulta voittavat profeettojen ennustusten mukaan. Moore esitti arvionsa vuonna 1977 ja piti sitä kiistattomana totuutena.

Jerusalemin temppelin papisto (kohanim, cohen) periytyi Aaronin suvusta ja hänen jälkeläisestään Saadokista. Aaronin esi-isä oli Leevi ja etenkin alemmasta papistosta käytettiin myös nimitystä leeviläiset. Nämä muodostivat 24 klaania, jotka vuorollaan palvelivat temppelissä. Osa leeviläisistä ei kuitenkaan hoitanut papillisia tehtäviä vaan muita temppelin ylläpitoon kuuluvia askareita. Jeesuksen aikana johtotehtävissä toimi n. 200 ylipappia jotka mm johtivat pyhäkön vartiointia (Luuk.22:52). Ylin johtaja oli ylimmäinen pappi. Pakkosiirtolaisuuden jälkeen Saadokin suku (Saadok esiintyy VT:ssa mm. 2Sam kirjassa, 1Kun kirjassa ja Hesekielin kirjassa) hoiti ylimmäisen papin virkaa 170 -luvulle eKr saakka. Hasmonealaisten aikana (153-37

eKr) he nimittivät oman papistonsa. Roomalaisaikana etenkin Herodes nimitti ylipapin virkaan hänelle sopivia henkilöitä.

Vuonna 1990 Lawrence H. Schiffman esitti, että Qumranissa eivät oleilleet essealaiset vaan saddukeuksiin lukeutuneet tai heistä lähtöisin olleet asukkaat. Saddukeukset olivat poliittis-uskonnollinen ryhmä joka syntyi n. 150 eKr ja vaikutti Jerusalemin temppelin hävitykseen vuonna 70 jKr saakka. Schiffmanin mukaan Qumranin kääröt sisältävät monien juutalaisten ryhmien kirjoituksia ja niissä on myös polemiikkia toisia ryhmiä vastaan. Hänen mukaansa Qumran ei ollut linnoitus ja tuskin luostariyhteisökään.

Saddukeukset mainitaan UT:ssa farisealaisen lahkon kilpailijana. Saddukeukset vastustivat suuremman kansansuosion saaneita fariseuksia. He eivät uskoneet ylönousemukseen, enkeleihin, ym. mitä fariseukset opettivat. He myös toimivat yhteistyössä roomalaisten kanssa muodostaen ylimmän papiston ja saaden maallisia etuja.

Qumranin käärojen tutkijaryhmän jäsen prof. Sidnie White Crawford sanoo viimeisimpien löytöjen vahvistavan oletusta essealaisesta yhteisöstä. Qumran perustettiin liikkeen pääkirjastoksi, paikaksi jonne kerättiin ja jossa kopioitiin pyhäiksi katsottuja kirjoituksia. Kirjaston lisäksi siellä oli työtiloja kirjureille. Kalkkikiviluolia käytettiin saviruukkuihin säilöttyjen kirjoitusten pitkäaikaiseen tai lopulliseen varastointiin. Kirjoituksia kerättiin kirjastoon Juudean eri osista.

Biblical Archeology Society 120818

Kristus-juhla Laukaalla 4-5.8.2018 suuntasi katsetta Jeesukseen

ME PROTESTANTIT TARVITSEMME ENEMMÄN JEESUSTA

Rovasti Per-Olof Malk

Eräässä artikkelissa pastori-toimittaja M. Galli kertoo kauan sitten käymästään keskustelusta silloisen kotikaupunkinsa katolisen piispan kanssa. Keskustelun aiheena olivat sellaiset uskonpuhdistuksen ”jälkeläiset”, protestantit, jotka jättävät protestanttisen kirkkokuntansa ja siirtyvät roomalaiskatolisen kirkon jäsenyyteen. Galli kertoo unohtaneensa keskustelusta paljon, mutta muistavansa hyvin piispan viimeisen painokkaasti esittämän ajatuksen. Piispa oli sanonut, että hänellä oli yksi toivomus niille protestanteille, jotka siirtyvät katoliseen kirkkoon: ”Toivon, että he tuovat Jeesuksen tullessaan. Me katolilaiset tarvitsemme enemmän Jeesusta.”

Piispan ajatus saattoi tuona aikana vielä sopia jaettuun kristikuntaan. Mutta siitä, kun hän ajatuksensa esitti, ovat protestanttiset kirkot paljon muuttaneet opetuksiaan. Nykyisin on tilanne sellainen, että myös protestanttistenkin kirkkojen ja kirkkokuntien piispat ja muut johtajat - jos ovat tilanteen tasalla - joutuvat sanomaan: ”Mekin tarvitsemme enemmän Jeesusta, me protestantit tarvitsemme enemmän Jeesusta.”

Näissä tunnoissa kokoontui väkeä Kristus-juhlaan Laukaalla 4-5.8.2018. Useat tulijoista olivat kokeilleet eri kirkkokuntien ja ryhmien sanoman antia, moni oli etsinyt oikeaa opetusta, elävää kristillisyyttä ja kestäväää turvapaikkaa itselleen. Ja ne, jotka tällaisesta etsinnästäan kertoivat, lisäsivät kaikki, että mistään ei löytynyt lepoa. Olo uusissa paikoissa oli käynyt entistä levottomammaksi. Niin heitä, yhdessä muiden kanssa, tuli Kristus-juhlaan tietoisina siitä, että he uskonpuhdistuksen jälkeläisinä, protestantteina, tarvitsivat enemmän Jeesusta. Ilahduttavaa oli, että aikaisempaa enemmän mukana oli niitä, jotka olivat tulleet Kristus-juhlaan ensimmäistä kertaa Jumalan sanaa kuulemaan ja Jeesusta sanasta etsimään.

Jeesuksen luokse hakeutuvia siis vielä on, jopa kenties enemmän kuin muutama vuosi sitten. Karismaattiset ”tulet” ovat jo palaneet niin kauan,

että siinä itsensä polttaneita on yhä enemmän. On väsyttynyt ja petyttynyt ”hehkutukseen” suurista kokemuksista, suurista kokouksista, suurista ihmeistä, suuresta voimasta ja suurista tunteista... On väsyttynyt tulemaan joksikin ja olemaan jotakin. On väsyttynyt syntien kuormaan ja kysytään: Missä voin löytää armollisen Jumalan?

Me, jotka järjestimme kokoontumisen Laukaalla iloitsemme teistä kaikista mukana olleista. Samalla kiitämme avusta, joita moni teistä jaksoi käytännön asioissa antaa. Eräs ensi kertaa mukana ollut sanoikin, että juhlassa oli ”kodinomainen ilmapiiri”. Jatkamme matkaa uuteen syksyyn Kristus-juhlasta yhä vakuuttuneempina siitä, että joka päivä ”tarvitsemme enemmän Jeesusta”. Kaipausta tuntui olevan samaa kuin mistä vanha laulu kertoo: ”Sä yksin Jeesus täytät elämäni, mun kaiken, kaiken luokses painaa suo. Jos en voi luokses voittajana tulla, tuon sulle tappioni kuitenkin. Mä tiedän, että haavoihini sulla, parannus täysi on, oi armoisin...”

Yläkuva: Monille Evankeliumin opintoyhdistyksen/ Evankeliumikoulun ystäville tutuksi käynyt Vuolakkeen sali Laukaalla palveli jälleen juhlan pitopaikkana. Alakuva: Vuodesta toiseen Erkki ja hänen veljensä Martti Holopaisen sekä Erkin Kyllikki-puolison laulu ja soitto on hoitavaa Jeesus-julistusta. Veljeksille kiitos myös yhteislaulujen säestämisestä.

Uskonpuhdistuksen merkkivuoden ”uusi valo”?

Stadtkirche Wittenbergissä

Protestanttisen uskonpuhdistuksen 500 -vuotismerkkivuotta juhlittiin vuonna 2017 monin tavoin. Silmiinpistävää kuitenkin oli, että etenkin suuremmissa ja virallisissa tilaisuuksissa vaiettiin visusti uskonpuhdistuksen todellisesta merkityksestä omana aikanaan ja meidän aikanamme. Eräs merkittävimmistä juhlatilaisuuksista pidettiin Saksassa, Wittenbergin Stadtkirche -kirkossa, jossa Luther saarnasi. Kirkolliset kattojärjestöt World Communion of Reformed Churches (WCRC -reformoidut), Lutheran World Federation (LWF -luterilaiset) ja World Methodist Council (WMC -metodistit) sekä monet muut kirkkoliikkeet juhlistivat merkkivuotta yhdessä roomalaiskatolisen Roman Catholic Pontifical Council for Promoting Church Unity (PCPCU) kanssa. Juhlassa kuultiin katumus- ja valitusrukouksia menneen ajan erimielisyyksien takia.¹ Ekumeenisessa juhlassa 5.7.2017 muistettiin myös katolisten ja protestanttikirkkojen yhteistä julkilausumaa vanhurskauttamisesta (Joint Declaration on the

Doctrine of Justification) jonka vuonna 1999 allekirjoittivat ensin katolinen kirkko ja luterilainen maailmanliitto (LML). Maailman metodistineuvosto allekirjoitti sen vuonna 2006 ja reformoidut 2017 juhlan yhteydessä. Juhlaan lähettivät tervehdyksensä paavi, idän ortodoksikirkon johto ja Kirkkojen maailmanneuvosto (WCC). Protestanttiset evankeliset ovat allekirjoittaneet vuosien aikana muitakin yhteisiä julistuksia katolisen kirkon kanssa.

Vanhurskauttamista koskevassa julkilausumassa todetaan, että vaikka protestanttien ja katolisten oppierot ovat edelleen olemassa ja vaikka niillä on ”kirkkoa jakavia vaikutuksia”, niin tässä ajassa ne on nähtävä ”uudessa valossa”. Uskonpuhdistuksen ja protestanttisen liikkeen synty perustuu raamatulliseen ”yksin uskosta” -teemaan. Tätä roomalaiskatolinen kirkko ei edelleenkään tunnusta siten kuin se Raamatussa on ilmoitettu. Mitä siis on se ”uusi valo”, joka valaisee näitä nykyisiä protestanttisia kirkkoliikkeitä? Kyse on protestanttisten kirkkoliikkeiden ja niiden johtajien pitkään jatkuneesta liberaalista suhtautumisesta Raamattuun. Monet eivät usko Raamattuun ja sen sanaan auktoriteettina kaikille sukupolville. Sananselityksen pitää muuttua ajan vaatimusten mukaan. Mitä Raamattu tarkoitti Lutherin aikaan tai sitä ennen, sitä se ei suoraan tarkoita enää meidän aikamme ihmisille. Näin ajatellaan. Tärkeintä on nyt ”kristittyjen yhteys” ja menneiden kiistojen unohtaminen merkityksettöminä tälle ajalle.

Näissä yhteyksissä puhutaan yhä vähemmän synnistä, rististä, ylösnousemuksesta, Jumalan pyhydestä, ym. raamatullista käsitteistä ja yhä enemmän alistettujen ihmisten vapauttamisesta, sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta, maailman pelastamisesta saastumiselta, ilmastonmuutokselta, jne. Ne eivät ole huonoja asioita mutta kun ne syrjäyttävät ja niillä peitetään Raamatun totuus ihmisestä ja Jumalasta, Kristuksesta, ei enää olla raamatullisessa kirkossa vaan ihmisyyhteisössä, jolla on vain kristillinen nimi ilman kristillistä sisältöä.

¹ Stephen Brown, ”WCC Hails Wittenberg Declaration Aiming to Overcome Reformation Divisions,” World Council of Churches press release, July 5, 2017, <https://pres-outlook.org/2017/07/wcc-hails-wittenberg-declaration-aiming-overcome-reformation-divisions/>.

Oma lukunsa on maailman ja "kristittyjen yhteyteen" tähtäävän utopistisen liberaaliteologian lisäksi karismaattinen liike, joka toisin kuin edellinen näyttää edustavan raamatullista linjaa mutta todellisuudessa vie siitä sivuun monine epäraamatullisine painoituksineen. Sekin ajaa "kristittyjen yhteyden" utopiaa yhteydessä katoliseen kirkkoon. Tällaisella "kristittyjen yhteys" käsitteellä ei ole raamatullista arvopohjaa.

Kun katolinen kirkko pitää tiukasti kiinni perinteistään, protestanttinen kirkkoliike on suurelta osin heittänyt raamatullisen perintönsä menemään. Se ei kuitenkaan ole onnistunut poistamaan protestanttista, raamatullista uskoa niiltä, jotka edelleen uskovat Raamattuun Jumalan sanana. Sen sijaan nämä toisaalta liberaalit, toisaalta karismaattiset protestanttiset kirkko- ja seurakuntaliikkeet ovat onnistuneet synnyttämään kristittyjen joukon, joka ei enää koe saavansa hengellistä hyvää näistä yhteyksistä. Raamatullinen ekklesia käsite – maailmasta uloskutsutut – on laajentunut käsittämään nyt myös seurakunnistaan uloslähteneet ja eräissä tapauksissa ulospotkitut. Raamatullisesti nämä ihmiset ovat tietenkin edelleen seurakunnan, Kristuksen ruumiin aitoja jäseniä.

Katoliseen kirkkoon katsovat liberaalit ja karismaattiset eivät enää näe selvää ristiriitaa katolisen opin ja Raamatun välillä. Trenton konsiiliin (1545-63) edelleen voimassa olevat julistukset eivät heitä liikuta. Trenton kaanonit julistavat ihmisen omia ansioita vanhurskauttamisessa. "Jos joku sanoo, että hyvillä teoilla ei ole vaikutusta vastaanotetun vanhurskauden säilymiselle ja vieläpä lisääntymiselle Jumalan edessä, vaan että nämä teot ovat yksinomaan vastaanotetun vanhurskauttamisen hedelmiä ja merkkejä, mutta eivät samalla sen lisääntymisen syitä: hän olkoon erotettu" (anathema, "kirottu", virallinen suom.kiel.käännös laimentaa ilmaisun). "Jos joku sanoo, ettei vanhurskauttava usko ole mitään muuta kuin luottamusta jumalalliseen laupeuteen, joka antaa synnit anteeksi Kristuksen tähden, tai että vanhurskauttamisemme tapahtuu pelkästään tämän luottamuksen kautta: hän olkoon erotettu."¹ Samoin opettaa katolinen katekismus.

Mitä yhteistä voisi olla alkuperäisellä protestanttisella uskolla ja room.katolisella uskonnolla? Ei paljonkaan koska jo perusta on täysin toinen. Toisen perusta on yksin Kristus ja toisen Kristus ja ihmisen teot. Raamatussa viimeainittu on kauhistus: "Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo", Room.11:6. Ei auta vaikka käytetään Kristuksen nimeä jos ei uskota eikä julisteta Hänen sanaansa. Huolimatta Rooman kirkon selvästä kannasta, maailman protestanttiset kirkot näkevät sen opin nyt "uudessa valossa". Mutta onko kyse lainkaan valosta? "Minä olen maailman valkeus", sanoo Kristus, Joh.8:12. "Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!" Matt.6:23.

Vanhurskauttamisoppi ei ole ainoa ero katolisen ja protestanttisen uskon välillä. Se on kuitenkin ratkaisevin. Raamattuunsa uskova protestanttinen kristitty ei voi aina enää luottaa kirkkoliikkeeseensä, vaikka sen tunnustuskirjoissa edelleen selvästi mainittaisiin raamatullinen perusta. Kuinka voidaan luottaa yhteisöön, jos se ei noudata omia sääntöjään? Näin on käynyt maailman protestanttisessa yhteisössä. Katolinen 1500 -luvulla alkanut vastauskonpuhdistus tuottaa nyt hedelmää ja Rooman paavi on suurelle osalle ns. protestanttejakin suuri hengellinen johtaja.

Hep.13:13 sanotaan: "Niin menkäämme siis hänen tykönsä 'ulkopuolelle leirin', hänen pilkkaansa kantaen." Jeesuksen aikaan Jerusalemin käsitettiin Mooseksen mallin mukaiseksi "leiriksi". Mooseksen aikaan leirin sisin ja pyhin osa oli ilmestysmaja, sitten sille erotettu alue ja sen jälkeen sijaitsi ympärillä oleva "kansan leiri". Sanhedrin 42b kuvaa samaa järjestystä Jerusalemissa, jossa "kansan leirin" raja kulki sapatinmatkan (n.1000 m) päässä. Jeesus tuomittiin ja joutui "leirin ulkopuolelle", pois kansastaan ja sen uskonnosta. Toki Jeesus ei alunperinkään kuulunut ihmisoppien ja oletusten valtapiiriin. Heprealaiskirje painottaa meille, että kaikki ne, jotka pyrkivät pitäytymään ja luottamaan Kristuksen sanaan kulkevat myös leirin ulkopuolelle. Se voi olla hengellinen erottautuminen mutta monelle se on myös fyysinen erottautuminen kirkosta/seurakunnasta, joka ei enää anna riittävästi hengellistä ravintoa.

J.A.

¹ 6.istunto: dekreetti vanhurskauttamisesta, kaanonit 24 ja 12

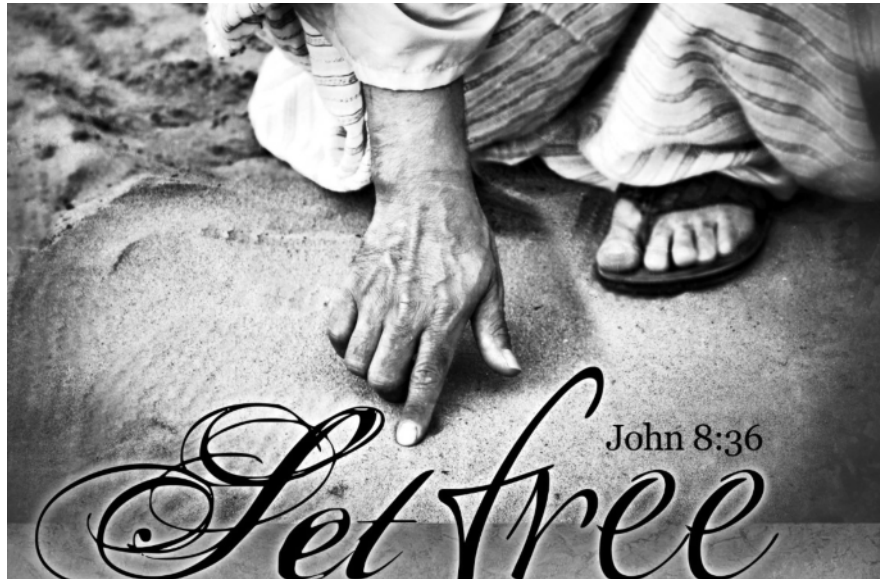
Tie vapauteen

Osa 1

Rovasti Olavi Peltola

"Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen", (Gal.5:1). Muistamme myös Jeesuksen omat sanat: "'Ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.' He vastasivat hänelle: 'Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten sanot: Te tulette vapaiksi?' Jeesus vastasi heille: 'Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti. Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi'", (Joh.8:32-36). Julistus tästä Kristuksen vapaudenteosta on muuttumattoman evankeliumin sisältö (Gal.1:6). Tätä vapautta ei voi kukaan muu antaa kuin yksin Kristus Jeesus (Gal.2:4). Mitä tämä tarkoittaa? Sen mukaa vapaus on jo nyt tapahtunut tosiasia eikä vain edessä oleva unelma. Se on saavutettu ja on pysyvä tila.

Mutta heti meidän on tähän lisättävä, että vaikka olemme jo vapautettuja, olemme kuitenkin vasta matkalla vapauteen – Luvattuun maahan. Tänään vapautemme on uskon tuomaa sydämen vapautta, mutta me ihmisinä olemme vielä monin tavoin sidottuja ja alistettuja. "Kristus ei ole vapauttanut meitä maallisessa tai lihallisessa mielessä, vaan hengellisesti, toisin sanoen, hän on vapauttanut meidät niin, että omatuntonemme saa olla vapaa, iloinen ja hyvässä turvassa, eikä sen tarvitse pelätä tulevaista vihaa. Sillä tämä yksin on totista vapautta, jota ei kukaan voi pitää liian suuressa arvossa tai kalliina", (Luther) Se vapaus, jonka Kristus tuo, on tässä ajassa kestäväntä ja mitä todellisinta vapautta, vaikka se ei olekaan ajallista eikä ruumiillista vapautta.

"Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi."

Luther sanoo tämän omalla terävällä tavallaan: "Mitä apua ihmisen sielulle on siitä, että ruumis on vapaa, raitis ja terve, syö, juo ja elää mielensä mukaan? Mitä haittaa taas päinvastoin sielulle on siitä, että ruumis on vankina, sairas ja väsynyt, näkee nälkää ja janoa ja kärsii vastoin omaa haluaan? Mikään tästä kaikesta ei ulotu sieluun, ei voi vapauttaa eikä vangita sitä, ei tehdä sitä hyväksi eikä pahaksi", (Luther). Siksi ihminen voi olla vapaa Kristuksessa, vaikka hän on sairautensa täysin kahlitsemana vuoteessaan, raskaitten kärsimysten lamaannuttama, vankilassa tai yhteiskunnassaan orjan asemassa riistettynä ja sorrettuna. Mutta hänet on vapautettu Jumalan edessä hänen todellisesta ja kadottavasta syyllisyydestään. Siksi meidän ajassamme "voin olla syyllisyyteni painama ja kuitenkin vallita koko maailmaa ja saada osakseni miljoonien ihailun tai olla heidän pelkonsa kohteena. Ja kääntäen: syyllisyyteni voi olla poissa, omatuntoni rauhoitettu ja kuitenkin kidun maanpakolaisuudessa ja näännyn kurjuuteen saamatta maailmassa kunniaani palautettua", (Karl Heim).

Kristuksessa saatu vapaus merkitsee, että hän asettuu meidän ja ahdistavan onnettomuuden väliin. "Hän voittaa sen ja ottaa sen pois, niin ettei

se enää voi meitä vahingoittaa sortaa eikä tuomita kadotukseen", (Luther). "Se on todellinen vapaus, jota kukaan ei voi kylliksi arvostaa. Kukahen näin voisi sanoin sanoa, kuinka suurta on, että ihminen voi pitää aivan varmana, ettei Jumala ole vihastunut häneen eikä milloinkaan vihastukaan, vaan on ja tahtoo olla iäisiin aikoihin Kristuksen tähden armollinen ja laupias isä? Totisesti, onhan toki suunnattoman suurta ja käsittämätöntä, että ylhäinen Majesteetti on ihmiselle armollinen", (Luther). Lopullinen ja täydellinen vapaus, Jumalan lasten kirkkauden vapaus (Room.8:21) on vasta edessäpäin.

Kristuksen vapauttavan työn tulisi vallata jokaisen kristityn sydämen ja olla ajallisen elämän suurin onni ja ilo. Olemme Kristuksen vapauttamia tämän pahan maailmanajan keskellä. Käytännössä kristityn vapaus on siinä, että hän saa mennä joka hetki sellaisena kuin on Jeesuksen Kristuksen luo armahdettavaksi. Koskaan häntä ei torjuta eikä heitetä ulos (Joh.6:37). Vapaus on sitä, että saamme katsoa targon päähän ristille korotettuun Ihmisen Poikaan. Vain häneen katsoessamme meillä on iankaikkinen elämä (Joh.3:14-15). Iankaikkinen elämä on täydellistä vapautta. Vapaus on siinä, että edessämme on avoin lähde, joka puhdistaa synnistä ja saastaisuudesta (Sak.13:1). Voimme käydä tälle lähteelle päivittäin ja puhdistua. Vapaus on sitä, että tie kaikkien pyhimpään, kaikkivaltiaan Jumalan läsnäoloon on nyt auki. Voimme välittömästi astua hänen eteensä. Jeesus uhraamalla verensä on avannut tämän elämään vievän tien (Hepr.10:19). Kaikki huolestamme, ahdistuksemme ja ongelmamme voimme tuoda Kaikkivaltiaan eteen, hän kuulee, pitää huolta ja auttaa ajallaan ja tavallaan. Päätaistelu vapaudesta on jo käyty ja voitto saavutettu Golgatalla. Siitä huolimatta orjuuttavat vallat jatkavat sitkeästi taistelua sitoakseen uudelleen.

ARMON SANA ON SANAA RISTISTÄ. Se on pelastuksen ja synnin ilmoittamista samanaikaisesti. Kristuksen risti on evankeliumin varsinainen ydin. Oppia tuntemaan Kristus on oppia tuntemaan risti ja ymmärtää Jumala ristiinnaulittuna lihassa. Jumalan laupeus ja evankeliumi kirkkaus Kristuksessa ei ole julistettavissa ilman ihmisen synnin syvyyden paljastamista. Ihminen ymmärtää evankeliumin oikein vain silloin, kun Jumalan pyhä vaatimus on koskettanut hänen sydäntänsä ja hän on huomannut itsensä syntiseksi Jumalan edessä.

Kuinka joku joka ei tiedä mitään Jumalan tuomioista ja ankaruudesta, voisi ymmärtää, että Jumala puhuu hänelle laupeudessaan vanhurskaasti.

Ilman lain saarnaa puhe Jumalan rakkaudesta alkaa kaikua tyhjältä, sisälyksettömältä ja perusteettomalta vakuuttelulta, tai itsestään selvyydeltä, joka ei innosta. Evankeliumi on evankeliumia vain vastakohtansa, lain tuomioiden valossa. Laki pitää huolta siitä, ettei evankeliumista tulee halpaa lohduttelua, vaan syntisen ainoa turva, niiden, jotka ovat joutuneet kaikella vakavuudella ja kauhistuksella toteamaan oman kadotuksenalaisen tilansa. Lakia ja evankeliumia tarvitaan yhä uudelleen, koko elämän ajan ja molempia tarvitsevat kaikki ihmiset. Evankeliumin lahjan kirkkaus tulee näkyviin vain ihmisen syntiturmeluksen taustalta. Kukaan ei voi ilman kokemusta ymmärtää Raamattua ja kokemuksella tarkoitetaan eksistentiaalista pelkoa, itsensä tutkimisen synnyttämää kauhua, kun Jumalan lain peili ja syytökset tarttuvat meihin ja paljastavat meidän todellisen sisimpämme. (ks. Seppo Suokunnas, Evankeliumi ja sen ulottuvuudet).

Ei ole vapautta ilman vastuuta. Saadusta vapaudesta on pidettävä kiinni. Sen säilyttämiseksi on tehtävä vastarintaa riistäviä valtoja vastaan (Ef.6:12). Paavali käyttää tässä sanaa olla luja, seistä lujana (stekete, Gal.5:1; stete, Ef.6:14). Emme voi seistä lujana, jollei jalkojemme alla ole lujaa perustaa. Vain Jeesus Kristus ja hänen sanansa on tällainen luja pohja (1Kor.3:11; Luuk.6:48).

Kohtaamme kuitenkin omassa ajassamme loputtomasti erilaisia vaatimuksia, joiden täyttämisen väitetään takaavan meille oikean Jumalan lapseuden ja vapauden. Joku vaatii ulkonaisena merkinä aikuiskastetta, toinen erityistä uudestisyntymiskokemusta, kolmas tunnettavaa hengen kastetta ja hengen täyteyttä hurmosilmiöineen, neljäs kielilläpuhumista ja rukouksella parantumisen kokemusta. Joidenkin mukaan meidän on ylistämällä murtauduttava todelliseen uskoon. Ellemme ylistä, emme ole oikeita kristittyjä. On liityttävä määrättyyn uskovien joukkoon. On annettava kymmenykset ja myytävä omaisuus, jotta saisimme siunauksen. On suhtauduttava määrättyllä tavalla Israelin valtioon. On osattava lopun ajan tapahtumien oikea järjestys. Milloin minkin asian väitetään olevan pedon merkin, jota uskova ei saa ottaa.

Jokainen uusi hengellinen liike ja usein myös uudet julistajat, jotka haluavat menestyä, löytävät Raamatusta uusia vaatimuksia, joita ennen ei ole otettu vakavasti. Jos niitä aletaan noudattaa, silloin saadaan Jumalan siunaus ja menestys. Kuinka hyvin sielunhoitaja onkaan kuvannut monen aikamme kristityn kamppailua lakihenkisyyden aiheuttavan orjuuttavan pelon kanssa. "Ihmiset - myös uskovat - ovat perusluonteeltaan ja lapsesta asti kuulemansa lainomaisen julistuksen tähden siinä määrin lain alla., että he eivät rohkene uskoa noin suuren armon ja vapauden voivan olla totta.

Kuullessaan evankeliumia he voivat ilahtua pieneksi hetkeksi, kuin valon välähdyksen nähneinä, mutta sitten laki ja lainomaisen julistuksen kuunteleminen valtaavat heidän mielensä. Evankeliumin julistajaa epäillään "löysäläiseksi" ja hänet torjutaan", (Erkki Leminen). Vapautemme on siis siinä, että Kristuksen uhrin tähden saamme syntimme täydellisesti anteeksi. Emmekä saa anteeksi vain kerran vaan jatkuvasti ja senkin synnin, joka meissä edelleen riippuu kiinni aina kuolinhetkeemme asti. Tässä on suuri riemullinen vapauden julistus. Tässä on todellinen evankeliumi, ilosanoma koko ihmiskunnalle.

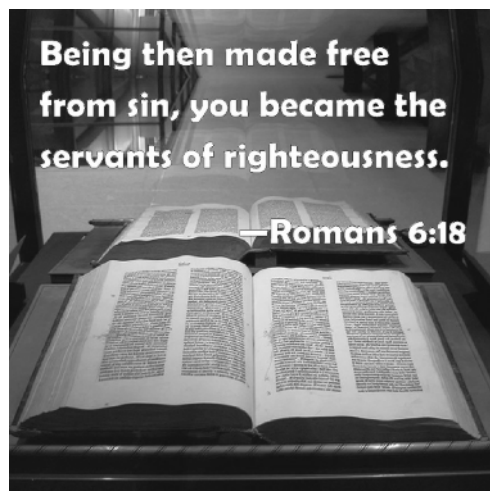
Velttous, kurittomuus ja haluttomuus kilvoitukseen tuhoavat uskon. "Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus", (2Kor.3:17). Mutta samalla Raamattu sanoo: "Te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi", (Room.6:18)! "Niinkuin vapaat, ei niinkuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan palvelijat", (1Piet.2:16). Todellinen uskon vihollinen on myös ihmisen alituinen velttous ja halu pinnata. Olemme niin laiskoja kuin ikinä kehtaamme olla. Valvominen on kiusallista ja rasittavaa. Ihminen haluaa päästä välillä vapaalle.

Jo alkukirkon aikana UT:n mukaan jouduttiin käymään taistelua niitä vastaan, jotka käänsivät evankeliumin ja Jumalan armon irstaudeksi (Juuda 4). Paavali kirjoittaa: "Ei kai asia niin ole, kuin jotkut herjaajat väittävät meidän sanovan: Tehdään vain pahaa, niin saadaan aikaan hyvää", (Room.3:8). "Mitä me tähän sanomme? Onko meidän jatkuvasti tehtävä syntiä, jotta armo tulisi yhä suuremmaksi?" (Room.6:1). "Miten siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme elä lain vaan armon alla?", (Room 6:15). "Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Mutta älkää

tämän vapauden varjolla päästäkö itsekästä luontoanne valloilleen", (Gal.5:13). "Pitäkää huoli siitä, ettei tämä teidän vapautenne saa heikkoja kompastumaan", (1Kor.8:9). Mekin mielellämme haluamme sellaisen Jumalan, joka on mukava: "Meidän mielestämme mukavin olisi sellainen Jumala, joka sanoisi kaikkeen, mikä meitä sattuu huvittamaan: 'Mikäpä siinä, jos kerran se sinua ilahduttaa'. Me emme kaipaa niinkään itsellemme Taivaan Isää kuin taivaallista isoisää - vanhaa herraa, joka haluaa nähdä nuoret iloisina. Tällaisen Jumalan maailmansuunnitelmaksi riittäisi yksinkertaisesti se, että jokaisen päivän päättyessä voitaisiin sanoa: Meillä kaikilla oli niin mukavaa", (C.S. Lewis).

"Eniten minua surettaa, että ihmiset niin äkkiä lähtevät näin naurettavien typeryyksien mukaan ja näin helposti kääntyvät pois totuudesta. Perisyntin turmelema ja tuhoama ihmisluonto ON KOHTUUTTOMAN TAIPUVAINEN SYNTIÄ TEKEMÄÄN. SE EI VÄLITÄ SYNNIÄ EIKÄ USKO JUMALAN VIHASTUVAN SIITÄ KOVIN VAKAVASTI EIKÄ RANKAISEVAN SIITÄ ANKARASTI. Siksi ihminen vaeltaa eräänlaisessa kauheassa väärässä varmuudessa ja Jumalan halveksimisessa. Tämän minä joudun syvällä surulla näkemän meidän aikanamme. NÄMÄ KAMMOTTAVAT HIRVIÖT, VÄÄRÄ VARMUUS JA OMIIN VOIMIIN LUOTTAMINEN ovat niin valtavat, ettei niitä ole mahdollista kylliksi sekoittaa ja iskeä rikki. Teitpä niille mitä tahansa, saat kuitenkin aikaan vain vähän. Siinä määrin on koko tämä luonto turmeltu ja perisynti tunkeutunut ihmisiin", (Luther).

Jatkuu

Korven kaikuja

Efraim Jaakkola syntyi vuonna 1791 Uudellakirkolla, lähellä nykyistä Uusikau-punkia. Työssään ruotsinkielisen värjärin luona hän oppi ruotsia ja merimiehenä ollessaan saksaa. Hänen sanotaan myös puhuneen venäjää. Muutettuaan pysyvästi Uuteenkaupunkiin hän sai maineen vakaana uskovaishenkenä. Saksassa hän oli opiskellut puutarhanhoitoa ja tuli siinä tunnetuksi. Kävellessään kaupungilla puutarhurin saksat kädessään pikkupojat osoittelivat häntä sanoen: Tuo on se äijä, joka syntejä leikkaa. Jaakkolan aikaan vaikuttivat renqvistiläiset ja hedbergiläiset, näiden liikkeiden perustajapappien Renqvistin ja Hedbergin mukaan. Jaakkolasta sanottiin, ettei hän varsinaisesti kuulunut kumpaankaan liikkeeseen mutta näkökannoiltaan oli lähempänä Renqvistiä. Jaakkola luki paljon ja hänen sanotaan omistaneen melko suuren kirjaston. Mieleensä tulleet runot ja sananparret hän kirjoitti talteen saman tien, vaikka keskellä yötä. Jaakkola kuoli vuonna 1857. Hänen lukuisat runonsa/laulusensa koottiin ja julkaistiin nimellä ”Korven kaikuja” vuonna 1888.

Ohessa nro 10 ”Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa”:

Jesukselle olkoon kiitos ijankaikkisesti,
Kun Hän minun kadotukseen kaatumasta esti!
Omaisuuksien itsellensä armotyönsä kautta
Tahtoo Hänen rakkautensa minuakin auttaa.

Minä olin kadotettu ijankaikkisesti,
Vaan Hän verellään mun osti, hukumasta esti.
Siis mä nytkin Häntä kiitän riemukseni sängen,
Tomuun maahan kasvoilleni kunnioittain lankeen.

Mulle kelvottomalle on armo aivan suuri,
Kun saan kiitosuhrin tuoda Jesukselle juuri.
Ansaitseen vain kadotuksen, olen tomu, tuhka;
Mutta hän on laupeas, ei tuomiolla uhkaa.

Hänpä tietää, että olen suvultani savi, (2 Kor. 4: 7, Jes. 64: 8)
Jonka mikä tahansa sulloo, rikkoo, runtoavi.

Hartaustilaisuus 1920-30 luvulla Kalannin kirkon luona, virrenveisuu, Efraim Jaakkolan muistolaatta kirkon seinässä. Uudenkaupungin museo, Karrakoski Frans M, kuvaaja 1920-1939.

Pitkämielisyydellään Hän mua etsii, noutaa.
Vaikka usein mieli mulla sinne tänne soutaa.

Mua ei Hän hylkää, vaikka väsyn usein aivan,
Eksyissäni armon tieltä monellaiseen vaivaan.
Vaan Hän taas mun vahvistaa ja on niin armollinen,
Vaikka usein mieleni on varsin vilpillinen.

Sinne tänne mailmaan mieli pesänsä se tehdä
Eikä tahdo Karitsata ristin päällä nähdä.
Hän vain taivaan perintöhön perustus on pyhä
Niille, joissa armon työtä Henki tekee yhä.

Vaikka olen vaivainen ja heikko, horjuvainen,
Jesuksessa armon kautta armost' elän vainen.
Jesus raadollisiansa ihmeisesti auttaa
Rakkaudest' avarasta armotyönsä kautta.

Eikös kelpaa mun, kun Jesus turvana on mulla:
Armon avun saan mä Hältä, en voi hukkaan tulla!
Kiitos Jesukselle, joka raadollisiansa
Verellänsä omall' auttaa aivan armostansa!

Ote Kirjasta Trump -profetiat - karismaattinen valtateologia ja Donald J Trump

Miksi Trump miellyttää?

Trumpin mukaan "elämä Amerikassa on suurin siunaus mitä ihminen koskaan voi saada." Hänen monista Amerikkaa ylistävistä lausunnoistaan voi saada kuvan, että taivas on Amerikka. Tämä maininta on toki osittain satiiria mutta se kuvaa Trumpin asennetta. Osa hänen kannattajistaan pitää häntä ei-uskovana mutta Jumalan valitsemana johtajana palauttamaan Amerikan suuruus ja kristillinen perusta. Osa uskoo hänen olevan uudestisyntynyt ja uskontien alussa oleva henkilö. Kaikkia näitä miellyttää Trumpin eräitä kristillisiä arvoja puoltavat mielipiteet. Hän vastustaa yleensä aborttia, puolustaa Israelin valtion olemassaoloa, ei käytä alkoholia, sanoo Raamattua "suosituimmaksi kirjakseen" ja että se on "todella suuri t. hieno" teos, pitää avioliittoa arvossa (on toki itse avioitunut kolme kertaa ja pitänyt yllä "playboyn" mainetta naissuhteissaan) ja käyttää välillä kristillisiä termejä. Kaikki seikkoja jotka vetoavat moniin kristillisiin arvoihin kannattaviin äänestäjiin. Nämä ovat valmiita katsomaan läpi sormien Trumpin kasinomistuksia, ristiriitaisia lausumia, naisseikkailuja, ym. harha-askeleita.

Trumpin oppi-isä

Trumpin käsitys kristillisyydestä perustuu hänen vanhempiensa presbyteritaustaan. Ensimmäiset kosketuksensa kristillisyyteen hän sai New Yorkin Jamaica Queens -kaupunginosassa sijaitsevassa First Presbyterian Church -seurakunnassa. Tämä seurakunta perustettiin jo vuonna 1662 Englannista tulleiden maahanmuuttajien toimesta. 1970-luvulla Trumpin vanhemmat liittyivät Norman Vincent Pealen (1898-1933) johtamaan Manhattanilla sijaitsevaan Marble Collegiate Church -kirkkoon. Jo elinaikanaan Peale sai mainetta menestysteologia ja "positiivinen ajattelu" -opistaan. Peale onkin yksi karismaattisen liikkeen arvostama oppi-isä. Hänen vaikutuksensa nuoreen Donaldiin on ollut merkittävä. Peale vahvisti tulevan liikemiehen uskoa maalliseen menestymiseen ja oman minän korostamiseen. Trump on maininnut ettei koskaan ole pyytänyt anteeksiantoa Jumalalta. "Haluan olla hyvä. En pidä siitä, että pitäisi saada anteeksianto. Ja olen hyvä. En tee kovin paljon pahoja asioita. Pyrin olemaan tekemättä pahaa... En tarvitse Jumalaa siihen..." Jumalalta saatavaan anteeksi-antoon pastori Peale ei häntä ohjannut. Mitä Trump

oppi Pealelta?

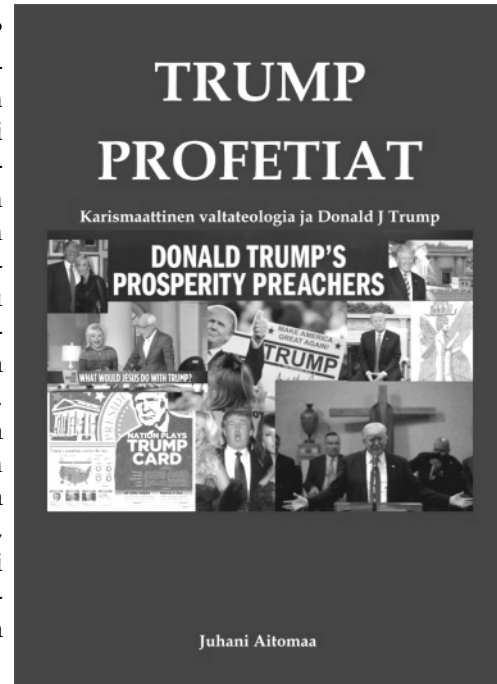
Vaalikampanjansa aikana Trump kuvasi itseään "aktiivisena kirkossa kävijänä" ja että hän edelleen osallistuu Marble Collegiate Church'in toimintaan. Myöhemmin ko. seurakunta oikaisi asian ilmoittamalla, että Trump ei ole seurakunnan "aktiivinen jäsen".

Norman Vincent Peale

Pealen kirja "The Power of Positive Thinking" oli aikanaan maailmanlaajuinen menestys. Sen sanoma vaikutti myös Trumpin perheessä. Monet Trumpin vaiheita tutkineet ovat yhtä mieltä siitä, että Trump on "ohjelmoinut" tai "ankkuroinut" mielensä juuri Pealen opetusten varaan. "Muodosta ja pidä pysyvästi mielessäsi kuva itsestäsi menestyjänä. Pidä kiinni tästä kuvasta hellittämättä. Älä koskaan anna sen haihtua. Mielesi tulee edelleen vahvistumaan tässä... Älä muodosta esteitä mielikuvituksellesi", opetti Peale. Erään Trump -tutkijan mukaan juuri tämän uskomuksen mukaan Trump toimii: "... kaikki on menestystä. Siinä se. Kaikki menestyy eikä siinä ole sijaa ajatella epäonnistumista." Trump on itse vahvistanut Pealen vaikutuksen useita kertoja. Esim. vuonna 2009 hän antoi haastattelun Psychology Today -lehdelle mainiten Pealen ja sanoen: "En koskaan ole menettänyt uskoa itseeni... Hellittämättömyys on osa persoonallisuuttani... Tappio ei kuulu sanastooni... olen vankkumaton uskossani positiivisuuden (pos.ajattelun) voimaan."

Painettua kirjaa voi tilata os. Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä. H. 6,50e +pm
Tilaus sähköpostitse nakokulma@nakokulma.info

Digitaalinen julkaisu ladattavissa ISSUU palvelusta, linkki sivulla www.nakokulma.info (klikkaa kirjan kuvaa etusivulla. H. 5,50e

Katsaus maailmaan

Kristittyjen vainot

Intia: Punjabin osavaltiossa hyväksikäytettiin ja murhattiin miesjoukon toimesta kristityn perheen 9-vuotias tytär. Anjali Masih oli leikkimässä ystäviensä kanssa kun tuhotyö tehtiin. Vaikuttimena näyttää olleen perheen kääntyminen kristityiksi. Punjabin osavaltiossa asuu pääosin hinduja ja sikhit ovat seuraavaksi suurin ryhmä. Paikalliset kristityt kertovat antikristillisen ilmapiirin lisääntymisestä. Erään kristityn mukaan teko tehtiin varoitukseksi niille, jotka harkitsevat kääntymistä kristityiksi. Viime vuonna murhattiin kristitty pastori. Toisaalta Punjabin osavaltion kristityt ovat saaneet toistaiseksi olla melko rauhassa laajamittaisemmalta vainolta. Tamil Nadun osavaltiossa sen sijaan hyökkäyksiä kristittyjä vastaan on raportoitu useita.

Myanmar: Kachinin osavaltiossa 7000 kristityn raportoidaan paenneen heihin kohdistuvia väkivaltaisuuksia.

Iran: Yousef Nadarkhani, 34, toimi 400 -jäsenisen srk:n pastorina ennen kuin hänet vangittiin vuonna 2009. Vuonna 2010 hänet tuomittiin kuolemaan mutta tuomiota ei pantu täytäntöön. Vuonna 2016 hänet vangittiin jälleen. Syyte oli harhaoppisuus ja muslimien evankelioiminen. Nadarkhanian on pahoinpidelty. Nadarkhanin lisäksi myös 3 muuta kristittyä tuomittiin toukokuussa 10 -vuoden vankeuteen.

Kiina: The Associated Press uutistoimiston mukaan Kiinan kristityt ovat kokeneet lisääntyvää painostusta ja vainoa nykyisen hallituksen aikana. Useita kirkkoja on hävitetty ja ristit on määrätty poistettaviksi monista muista kirkoista. Samoin kristilliset maalaukset. Kristillisiä kokouksia on keskeytetty. Useita pastoreita ja seurakuntalaisia on myös pidätetty joksikin ajaksi. Hallituksen sanotaan tällä pyrkivän lisäämään lojaaliutta Kiinan kommunistiselle puolueelle. Poliittisten asiantuntijoiden mukaan hallitus pitää kristinuskontoa vaarana puolueen vallalle koska ihmiset voivat olla lojaalempia kirkkokunnalleen kuin puolueelle.

Turkki: Kristittyjä kirkkokuntia vaaditaan allekirjoittamaan lausunto, ettei heitä vainota

Turkissa. Vaatimus on esitetty vangitun amerikkalaisen pastorin Andrew Brunsonin, jota syytetään yhteyksistä islamilaiseen ääriliikkeeseen, tapauksen vuoksi. Turkin hallinto haluaa tällä esittää, että maassa on uskonnonharjoittamisen vapaus. Tällä hetkellä Brunson on koriaarestissa odottamassa Lokakuun oikeudenkäyntiä. Pastori Brunsonista on tullut USA:n ja Turkin keskinäisen poliittisen kiistan välikappale. Turkissa olevat kristilliset suunnat eivät nauti täydestä uskonnonvapaudesta ja kristityt kokevat ajoittain suoranaista vainoa. Christian Post.

Israel ja Lähi-itä

USA:n ja Ranskan hallinto pyysi apua Israelilta jotta se avustaisi ns. Valkokypärien vetäytymistä turvaan Syyriasta. Valkokypärät (White Helmets) on n. 800 hengen syyrialaisien vapaaehtoisten muodostama avustusryhmä, joka on auttanut Syyrian sodan uhreja. Heidän tunnuksensa on ollut valkoinen kypärä. Nämä ihmiset ovat toimineet erityisesti Syyrian hallitusta vastaan taistelevien joukkojen hallinta-alueilla. Israelin avulla ryhmän jäsenet evakuoitiin Jordanian puolelle heinäkuussa. Israelin PM Netanyahu ilmoitti asiasta 22.7.2018 annetussa lausunnossaan. Evakuointi tehtiin salassa pikkubusseilla, joilla avustusryhmän jäsenet ja heidän perheensä tuotiin turvaan. Evakuointi tehtiin koska vapaaehtoiset saattaisivat todennäköisesti joutua Syyrian hallituksen kostotoimien kohteeksi. Jordania on myöntänyt heille 3 kk:n maassaolo-oikeuden. Sen jälkeen heidät sijoitetaan pakolaisina muihin maihin. Ainakin Britannia, Kanada ja Saksa ovat luvanneet ottaa heitä vastaan.

Israelissa kärsitään jo viisi vuotta jatkuneesta kuivuudesta. Se on vaikuttanut vesilähteisiin aiheuttaen harmia ja huolta etenkin maanviljelykselle ja maan koko taloudelle. Israelin energiaministeri Yuval Steinitzin mukaan tilanne on erittäin vakava. Vihanneksia kasvattavissa kibbutseissa on jouduttu vähentämään kasvatettavia tuotteita ja niiden vaatimaa pinta-alaa. Hintojen odotetaan nousevan. Galilean järvi toimii merkittävimpana vesivarastona mutta sen pinta on jo vuosien ajan vain laskenut. Viime talven sanotaan olleen historiallisen kuiva, sateita ei saatu paljonkaan. Myös kesä on ollut kuuma ja kuiva. Hallitus panostaa erityisiin toimiin joilla kehitetään mm. vedenkierrätystä ja suolan poistoa merivedestä. Kehila News.

Egypti alkaa ostaa Israelilta luonnonkaasua vuonna 2019. 1,5 miljoonan USD sopimus solmittiin tämän vuoden helmikuussa. Joitakin vuosia sitten Israel osti kaasua Egyptiltä mutta Israelin aluevesiltä löydettyjen valtaviiden kaasuesiintymien hyödyntäminen on tehnyt maasta kaasunviejän. Lisäksi Siinain kautta tulevat kaasuputket joutuivat ääri-islamilaisten ryhmien tihutöiden kohteeksi. Puolet kaasusta tulee Israelin Tamar -kaasukentästä ja toinen puoli Leviathan -kentästä. Egyptin hallinto uskoo näin saatavan lisäenergian auttavan maan kehittämisessä. Huolimatta poliittisista erimielisyyksistä ja ajoittaisesta sanasodasta, Israel ja Egypti ovat kunnioittaneet vuoden 1979 rauhansopimustaan. Maat ovat tehneet myös yhteistyötä mm. Siinailla oleskelevien terroristien tuhoamiseksi. CBN News.

Väärät opit ja harhat

Ariana Grande on näyttelijä, tunnettu pop-laulaja ja yksi aikamme nuorisoidoleista. Vuosi sitten hänen YouTube musiikkivideoitaan oli katsottu yli 9 miljardia kertaa. Kaikki hänen levynsä ovat ns. "platina" -levyjä, eli niitä on myyty huimia määriä. Tätä nuorta naista seurataan sosiaalisessa mediassa erityisen paljon ja vuonna 2016 arvovaltainen Times -lehti nimesi hänet yhdeksi maailman vaikutusvaltaisimmista ihmisistä (!)

Kerromme hänestä koska hän vahvana mielipidevaikuttajana yhdessä muiden laulajaidolien kanssa edustaa musiikkinsa kautta kaikkea sitä ihmiskeskeistä, hedonistista ja narsistista maailmaa, jossa elämme ja jossa nuoremme kasvavat. Ja etenkin siksi, että yksi hänen suosituista lauluistaan on nimeltään: "God is a Woman" (Jumala on nainen). Tri Laurel Shaler kirjoittaa Patheos -nettisivustolle lähettämässään viestissä mm. seuraavaa: "...Grande on vienyt harhaopin aivan uudelle tasolle laulussaan, jossa hän esittää naisen voimaantumista ja seksuaalisuutta... Saman nimisellä videollaan hän esiintyy jumalaisena... Grande voi olla joidenkin jumalatar. Seksi on monen epäjumala."

Granden lyriikka on suoraan seksiin viittaavaa ja kuinka sen kautta mieskumppani tulee tuntemaan, että "jumala on nainen". Laurel jatkaa: "Mutta oikea Jumala ei ole nainen. Hän on taivaallinen Isämme ja universumin Luoja. Hän loi naisen palvomaan Luojaansa, ei palvottavaksi. Hän ei tarkoittanut, että seksistä tehdään epäjumalanpalvontaa vaan se on

avioliitossa miehen ja naisen välinen liitto. Surullinen totuus on, että niin monet Jumalasta tietämättömät tekevät silti itselleen omanlaisensa jumalan joka sopii heidän haluihinsa. Tietenkään emme voi odottaa ei-uskovien ymmärtävänsä, mutta voimme valita, että emme itse osallistu mihinkään maalliseen Jumalan vääristämiseen."

Emme kehoita ketään katsomaan tätä harhaista videota YouTubessa. Mutta jos haluat katsoa, millaista Jumalan häpäisemistä video tarjoaa, se löytyy helposti hakusanalla. Vielä yksi asia siitä, kuinka tämä kaikki liittyy nykyiseen kristilliseen nuorisovihteeseen. Ehkä jotkut ovat lukeneet Kristityn Foorumin "Hillsong herjaa Raamatun kristillisyyttä" (www.kristitynfoorumi.fi) -artikkelin. Siinä mainitaan Hillsong -liikkeen kristillisenä nuorisoidolina tarjoama tunnettu ja seurattu pop-laulaja Justin Bieber. Suomessakin on lukuisia hänen nuoria ja vähän vanhempiakin seuraajiaan. Justin Bieber kommentoi Arianan Jumalaa herjaavaa videota yksiselitteisen ihailevasti tunnustaen rakastavansa Arianan esitystä: "Ariana ♥." Tässä jälleen yksi esimerkki siitä kuinka nykyinen nuorisolle tarjottu kuva kristillisyydestä hillsongineen ja Bethel -nuorisobändeineen johtaa okkultismihenkisiin harhoihin.

Willow Creek megaseurakunnan pastori ja Suomessakin seurakuntien johtajia vuonna 2016 neuvo-
massa käynyt Bill Hybels on jo muutaman kuukau-
den ajan ollut myrskysilmässä avioliiton ulko-
puolisten naissuhteiden ja naisiin kohdistetun
seksuaalisen häirinnän vuoksi. Hybelsin srk on myös
Global Leadership Summit (GLS)-konferenssien
luoja. Vuosien aikana seurakunnan vanhimille
asiasta kannelleet naiset saivat vastaansa myös
seurakunnan muun johdon. Heitä ei uskottu. Kun
johtavan pastorin useita vuosia jatkunut väärä
käytös tuli lopulta päivänvaloon, myös seurakunnan

muu johtajisto erosi pyydellen anteeksi aiempaa
toimintaansa. Bill Hybelsin paljastuminen ”sudeksi”
on vain yksi osoitus uus- evankelisen ja
karismaattisen liikkeen heikkoudesta paljastaa ja
erottaa yhteydestä ne, jotka ovat pahennukseksi.
Näissä yhteyksissä tietyt persoonallisuudet saavat
helposti valtaa ja menestystä. Bill Hybels on ollut
myös monen suomalaisen julistajan esikuva.
Kristillinen lehdistö on kuvaillut häntä ihailevaan
sävyyn. Aiemmin kaatui myös suuri Mars Hill srk
johtajansa Mark Driscollin väärinkäytöksiin.

Kuin Nooan arkissa...

Matt. 24 luvusta alkaen jakeesta 37 luvun loppuun
on kokonaisuus, jossa Jeesus vertaa omaa
tulemustaan Nooan päiviin. Muistamme mitä
Nooan päivinä tapahtui: Nooa meni perhekuntineen
arkkiin ja pelastui, kun Jumala tuomitsi pahoin
syntiin langenneen, perverssin ja kieroutuneen
muinaisen maailman. Jeesus näyttäisi viittaavan
myös siihen, että kuten vanhurskas Nooa säästettiin,
niin myös jakeessa 45-46 mainittu ”uskollinen ja
ymmärtäväinen” palvelija, säästetään varsinaisesta
Jumalan vihan ajasta. Ihmisen Pojan tulemuksen
aikaisessa maailmassa on Jeesuksen mukaan samat
piirteet, kuin Nooan ajan vedenpaisumuksen
maailmassa.

Nooan arkki on hieno esikuva Kristuksesta.
Raamatullinen maininta ”olla Kristuksessa”
(Raamattu 1938) on erittäin keskeinen, jotta uskovan
asema vanhurskaan Jumalan edessä käy selväksi.

Jumala on ehdottoman tarkka synnin suhteen. Hän
on ehdottoman pyhä ja oikeamielinen. Ihminen on
kaiken tämän vastakohta. Täydellisessä pyhyy-
dessään ja oikeamielisyydessään Jumala ei voi
hyväksyä minkäänlaista syntiä eikä vajavaisuutta.
Yksikään ihminen ei pelastu eikä voi itse kohdata
Jumalaa tuhoutumatta Hänen pyhyytensä edessä.

Onneksi myös Hänen armonsa on täydellinen.
Ihmisen syntisyys ja epätäydellisyys vaatii
ulkopuolelta tulevan sovittajan, jonka Jumala itse
lähetti ihmisen puolesta: Kristuksen. Kristuksen
hyväksyminen omien syntien sovittajaksi ja Pelasta-
jaksi tarkoittaa Häneen liittymistä niin, että sitä
kuvataan ikään kuin Kristuksen ”sisässä” olemisena.
Kuten Nooa perhekuntineen arkissa, sen sisässä, oli
turvassa Jumalan lähettämästä oikeutetusta tuhosta,
niin uskova on ”Kristuksessa”, eikä Jumala enää näe
hänen syntiään eikä vajavaisuuttaan. Jumala näkee
uskovan oman armonsa, Kristuksen, ympäröimänä,
eikä Hänen oikeamielinen, syntiä vastaan oleva
vihansa kohdistu enää uskovaan.

Ef.2:6: ”ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja
yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät
taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa.” Tässä
yhteydessä Jeesuksen kehoitus jakeessa 42,
”valvokaa”, tarkoittaa kaiken sen huomioimista,
mistä Hän näissä jakeissa puhuu. Ennen kaikkea se
tarkoittaa juuri edellä mainittua asemaa
Kristuksessa. Jumalan armon suojassa pysymistä ja
siinä vaeltamista, Häneen turvaamista ja oman
heikkouden rehellistä tunnustamista päivittäin ja
hetkittäin. Tällainen kristitty, vaikka itsessään
heikko ja puutteellinen, on aina valmis Kristuksen
tulemukseen.

J.A

Kirja valottaa tiivistetysti presidentti Donald J Trumpin uskonnollista taustaa ja kuinka Yhdysvaltain presidentinvaaleissa karismaattisen valtateologian (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus, NAR) ja amerikkalaisen kristillisen oikeiston vaikutus oli suurempi kuin koskaan aiemmin. Trumpin valinnan jälkeen näitä henkilöitä kutsuttiin hänen hengelliseksi neuvonantajikseen. Mm. menestysteologi Paula Whittella on suuri vaikutus Trumpiin.

Amerikkalainen karismaattinen liike on levittäytynyt ympäri maailmaa menestysteologiasaarnaajien TV -ohjelmien ja uusien "profeettojen" sekä "apostoleiden" ilmestysten ja "suoraan Jumalalta saatujen" sanomien kautta. Suuri joukko karismaattisia kristittyjä ympäri maailmaa uskoo profeettojensa puheet ja väitteet erityisestä "lopun ajan" valtavasta herätyksestä, jonka kautta maailma alistetaan NAR -mielisten johtajien alaisuuteen. Trumpin valtaannousu nähdään tässä liikkeessä heidän ideologiansa mukaiseksi Jumalan tahdoksi.

Jo ennen Trumpin valintaa eräät karismaattisen liikkeen profeetat antoivat profetioita ja julistuksia, joiden keskipisteessä olivat Amerikan suuruus ja Trumpin erityinen asema Jumalan valittuna kansanjohtajana. Näistä ehkä merkittävin oli Mark Taylorin "Ylipäällikkö -profetia" jota kirjassa myös arvioidaan. Trump otti teemakseen "Make America Great Again" -lauseen, jota ajatusta karismaattisen ja kristillisen oikeiston johtajat ovat seuraajilleen iskostaneet. Kirjassa esitetään ja arvioidaan näitä profetioita ja niiden esittäjien kokemuksia, jotka ovat kultillista gnostilaista ja New Age alkuperää pikemmin kuin Raamatun Jumalan ilmoitusta.

TRUMP PROFETIAT

Karismaattinen valtateologia ja Donald J Trump

Juhani Aitoma

Painettu kirja. H. 6,50e+pm. Tilaus sposti: nakokulma@nakokulma.info tai postitse: Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä. Digitaalinen (pdf) kirja ladattavissa ISSUU -sivustolta, ks. www.nakokulma.info (klikkaa etusivulla olevaa kirjan kuvaa). H. 5,50e. Voit myös tilata digitaalisen kirjan sähköpostitse: maksa 5,50e tilille Näkökulmajulkaisut/Aitoma tmi FI53 5228 0320 0999 35, ilmoita maksusta tilauksen yhteydessä, saat pdf -kirjan ilmoittamaasi s-postiosoitteeseen.

Suomen Evankeliumikoulu
Evankeliumin opintoyhdistys ry.

TERVETULDA OPETUKSIA NUORET AIKUISET TAPAHTUMIA KAUPPA LINKKEJÄ KESKUSTELUFOORUMI YHTEYSTIEDOT

Kauppa

Tuotteita ja tilauksia koskevat kysymykset: tilaukset@evankeliumikoulu.fi

Kirjat [56]

Äänitteet [69]

Armo riittää -lehti [1]

Näkökulma -lehti [1]

Kirjoja, äänitteitä ym.

www.evankeliumikoulu.fi

Suomen Evankeliumikoulu pitää myös luento- / opetustilaisuuksia. Haluatko sellaisen paikkakunnallesi? Ota yhteys evank. Pauli Koskiseen.

Sposti: pauli.koskinen@luukku.com
Puh. 0404197191